

kan tilvejebringes, at naa til et Resultat, som paa bedst mulig Maade kan være Vejledning for Regeringen og Rigsdagen, naar disse skal tage deres Stilling til et Spørgsmaal som det nævnte.

Hvad Hundredemandsforeningerne angaar, er det rigtigt, at Forsikringsraadet ikke sjælden har hørt Beklagelser fra Medlemmer, som er klare over, at der i Virkeligheden ikke er synderligt Haab for dem om at faa den Støtte, som de havde tænkt sig at vinde Ret til gennem Tiltrædelse af en saadan Forening. Det ligger ganske simpelt i, at Hundredemandsforeningerne, saaledes som de er organiserede, overhovedet ikke falder ind under Begrebet Forsikring og aldeles ikke falder ind under Livsforsikringsloven, som jo ikke omfatter anden Forsikringsvirksomhed end den, der er af erhvervsmæssig Karakter. Men det ærede Medlem (Nina Bang) har sikkert Ret i, at man fra Lovgivningsmagtens Side burde have sin Opmærksomhed henvendt paa hele denne Udvikling og søge at drage Omsorg for, at en Bevægelse, som er startet i god Tro, og som de enkelte anbefaler og tiltræder i Forventning om, at den kan opfylde sine Forpligtelser, bliver underkastet et saadant Tilsyn, at man faar Visshed for, at der ikke loves mere af disse Foreninger, end de vil være i Stand til at holde. Jeg nærer imidlertid ikke den fjerneste Tvivl om — jeg stoler ogsaa paa, at det ærede Medlem med sit Kendskab til Livets Foreteelser i Almindelighed vil tiltræde dette —, at som Verden alle Dage har villet bedrages, saaledes vil den det ogsaa i Fremtiden, og sætter man Bom for, at det kan gøres ad den ene Vej, er der straks Folk, der finder paa, at nye Veje kan følges til det samme Maal.

Jeg anbefaler endnu en Gang Udvalgets og de af Flertallet stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Green: Den ærede Ordfører gjorde Indsigelse mod det Udtryk, jeg brugte, da jeg sagde, at efter den af Flertallet foreslaaede Regel kunde Værdipapirerne aldrig gaa ned, og han anførte som Støtte for sin Opfattelse, at der stod denne Passus: medmindre Værdien skønnes at være lavere. Den Bestemmelse, han der hentydede til, angaar imidlertid kun, hvad der i Lovforslaget betegnes som „andre Værdipapirer“, og dem bliver der jo ikke ret mange tilbage af, saaledes som Lovforslaget er formuleret og med den væsentlige Udvidelse af Børspapirer, der her er Tale om. Efter den Formulering, som Forsla-

get har, vil det være rigtigt i praktisk talt det langt overvejende Antal Tilfælde, at man efter Flertallets Forslag sikrer, at Værdipapirerne aldrig kan gaa ned, og man sikrer paa den anden Side ved de særlige Bestemmelser, jeg pegede paa i Lovforslaget, at der kan fastholdes den højere Værdi, som Papirerne tidligere har været ansatte til. Det er det, jeg finder i høj Grad uheldigt.

Den ærede Ordfører sagde videre, at man ikke kunde sammenligne de Regler, man maatte anvende i en Bank, med dem, man skulde anvende i et Forsikringsselskab. Det har jeg aldeles ikke gjort. En Bank skal optage sine Papirer til den rent øjeblikkelige Kurs, medens man derimod for Selskaber, der har en anden Karakter, saaledes som Forsikringsselskaber, har givet Regler om, at de kan opføre dem paa Grundlag af en 10 Aars Periode.

Den ærede Ordfører var dernæst inde paa, at der ikke kunde være Tale om, at de forsikrede kunde lide noget Tab — derfor skulde de Eksempler, som jeg havde nævnt paa Affærer, der havde vakt betydeligt Røre ude i Befolkningen, ikke have nogen Betydning. Naar man imidlertid ser paa det sidst foreliggende Tilfælde med Livsforsikringsselskabet „Vita“, der har maattet standse sin Virksomhed efter at have sat praktisk talt hele sin Aktiekapital til, tror jeg ikke, man kan sige andet, end at det næste Skridt bliver, at de forsikrede kommer til at tabe. Hvorledes man end vender og drejer det, kan det ikke være anderledes, end at efter den fulde Tilsættelse af Aktiekapitalen kommer det til at gaa ud over de forsikrede. Jeg haaber naturligvis, at Forsikringsraadet passer paa i saa Henseende, saa at livsforsikrede i Danmark ikke kommer til at lide nogen Skade, men jeg mener ogsaa, man bør støtte det Arbejde, som Forsikringsraadet maa gøre i den Henseende, ved at hævde Regler, der virkelig muliggør en Sikkerhed i den Henseende.

Naar den højtærede Minister sagde, at Forsikringsraadet havde fraraadet det Ændringsforslag, som er stillet af Mindretallet, saa kan dette Udtryk let give Anledning til Mistydning. Forholdet er det, at dette Ændringsforslag i Virkeligheden med en ringe Begunstigelse — som Forsikringsraadet sikkert ikke kan have noget imod, da det selv har en saadan i langt højere Grad — fastholder det rigtige Princip. Nej, det, Forsikringsraadet gør i denne Sag, er, at det tilraader de lempelige Regler, som i høj Grad ønskes af Forsikrings-